

FRANCK, FIAUX, DE MORSIER, NEISSER.

XIV. Il est désirable que la loi garantisse à tout vénérien le traitement gratuit dans la plus large mesure possible.

Il faut veiller à ce que toutes les dispositions défavorables aux vénériens disparaissent des hôpitaux et des consultations.

Il faut veiller à ce que dans les établissements publics le traitement respecte le secret medical et la pudeur des malades.

NEISSER, GAUCHER, JADASSOHN.

Na de gebruikelijke dankzeggingen en ceremoniën worden de zittingen gesloten.

S. MENDES DA COSTA.

INGEZONDEN.

DE BUITENLANDSCHE DOCTORSTITEL EN HET GENEESKUNDIG JAARBOEKJE.

In n°. 12 van dit *Tijdschrift* heb ik protest aangeteekend tegen de handelwijze van de redactie van het *Geneeskundig Jaarboekje*, waar zij bij den in het buitenland gepromoveerden Nederlandschen arts den doctorstitel onvermeld laat.

De redactie heeft mijn opmerkingen bestreden met de door mij reeds te voren vermelde argumenten, welke in n°. 15 nader worden toegelicht en gesteund door haar adviseur collega BRUINSMA. De opmerkingen van collega SANNES, die in n°. 16 de zienswijze van BRUINSMA bestrijdt, bewijzen intusschen voldoende, hoezeer de interpretatie der wet verschillend is.

Één zaak echter staat voor beide partijen vast en wel deze, dat de in het buitenland gepromoveerde Nederlandsche arts gerechtigd is den doctorstitel te dragen en nu ben ik zoo naïef te meenen, dat het wellevendheidshalve dus ook plicht is dien titel te vermelden en wel op de gronden reeds vroeger door mij genoemd.

Wanneer nu de redactie van meening is, en dat schijnt het geval, dat er een gevaar schuilt voor het prestige van den doctorstitel de zienswijze van den Minister te deelen, dan dient zij een beweging op touw te zetten, waarbij beoogd wordt, dat de in het buitenland verkregen doctorstitel niet mag worden gedragen. *Daartoe moet zij zich wenden tot de Hooge Regeering.*

Tot zoolang echter mist zij het recht een titel, dien wij in het openbaar voeren, in haar naamlijst te verzwijgen, en zoodoende m. i. onrecht te plegen tegenover de in het buitenland gepromoveerden en tegenover de Nederlandsche Hoogleeraren, die bij die promotie de behulpzame hand hebben geboden.

In afwachting daarvan is er voor de redactie nog een uitweg. Zij kan in haar naamlijst de in het buitenland gepromoveerden signaleeren door vermelding van de universiteit waar het diploma verkregen is. Doet zij dit, dan zal zij ervaren dat het aantal der *volgens prijscourant te Philadelphia gekochte bullen* haar niet behoefde den angst om het hart te doen slaan. *Ik*

althans sta toe mijn titel zóó vermeld te zien; het recht echter dien titel te negeeren, ontzeg ik ten eenenmale.

24 October 1902.

GRAANBOOM.

Het antwoord van Dr. BRUINSMA op mijn opmerking in n°. 16 van dit *Tijdschrift*, noopt mij daarop met een enkel woord terug te komen, aangezien Dr. BRUINSMA mij niet goed schijnt begrepen te hebben, ofwel dat ik mij misschien onduidelijk heb uitgedrukt.

Dat een arts, die uitsluitend een onderdeel der geneeskunst uitoefent, zooals bijv. oog-, keel-, oorziekten, enz., zulks aan het publiek te kennen geeft door zich korthedshalve oogarts, keelarts, enz. te noemen, daartegen kan natuurlijk bij niemand bezwaar bestaan, aangezien hierbij geen misleiding van het publiek in het spel is en buitendien met het voeren van den titel van doctor niet in verband staat.

Ik kwam dan ook alleen op tegen de bewering van Dr. BRUINSMA dat hij, die met gunstigen uitslag het artsexamen heeft afgelegd, daardoor het recht zou verkrijgen zonder een voorafgaande promotie (hier te lande of elders) zich een academischen graad toe te eigenen (de titel van doctor toch is een academische graad). Dr. BRUINSMA toch schreef: „wie dus de bevoegdheid heeft (van arts) mag een titel voeren *onverschillig welken* „dokter”, doctor”, enz.

Hiertegenover haalde ik de bepaling aan van art. 19 van de wet van 1878 waarbij is voorgeschreven welken titel men i. c. mag voeren, n.l. dien van *arts*.

Nu antwoordt Dr. BRUINSMA hierop in het *Tijdschrift* van heden „dat in het toekennen van het recht om dien eenen titel te voeren toch onmogelijk een gebod opgesloten kan liggen om het andere na te laten, terwijl in geen een andere wet een bepaald verbod gevonden wordt”. Tegen de hierin opgesloten stelling dat alles geoorloofd is wat niet uitdrukkelijk verboden is, zou men m. i. terecht kunnen opkomen, doch het komt mij bovendien voor, dat indien de wetgever het vrij had willen laten een titel naar willekeur te voeren, hij dan geen bindende bepaling in art. 19 zou neergelegd hebben.

Om nu te kunnen beoordeelen of het geoorloofd is, zooals door Dr. BRUINSMA wordt beweerd, onbevoegd een academischen titel te voeren (hierover toch loopt de quaestie), of dus iedereen zich „doctor” mag noemen zoowel een tandmeester, apotheker, theoloog, enz., (want mag een arts zulks doen dan staat het natuurlijk ieder ander ook vrij) daarvoor zou ik over meer rechtskennis moeten beschikken dan mij op het oogenklik ten dienste staat.

Misschien dat ik na voldoende inlichtingen op dit onderwerp later nog eens terugkom.

's-Gravenhage, 25 October 1902.

Dr. SANNES.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Toeneming van den levensduur.** Het Bureau van Volkstelling heeft een geschrift uitgegeven, waaruit blijkt, hoe van het